

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ostrea.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

MAGNA INCOEPTA IRRITA. CAP. XLVII.

Ridiculum forte illud videatur, quod commenti sunt nonnulli, Elephantum cum Gammari cauda pingere, si magna incepta frustra & inaniter cessisse notare vellent, non secus ac illud Horatianum est, ex montium sectura murem ridiculum enasci. Sed enim cum res ipsa detridendi materialia, non inepte mihi videntur excogitasse hujusmodi speciem, quae non tam significato, quam *De arte pictie.*

DE PINNA. CAP. XLVIII.

Quæ Pinnae commercia cum Cancillis hacent, deposcere videntur, ut eas Cancer subiungamus? Nam ut Theophrastus ait, vita fortasse conchis servari non posset, nisi ope Cancri. Pinna autem in concharum genere sunt.

ALIENAE OPIS INDIGUS. CAP. XLI.

Virum qui se atque sua negligenter cureret, neque sine alterius ope consilio possit consulere rebus suis ostendere si vellent Aegyptii facerdotes, Pinnam & Cancellum parvum pingere con- sculi veluti ad efaciam allicitur, quos ubi Cancellus inhaerentes animadverterit, Pinna statim labra morsu velicit, illa eo signo admonita concham occcludit, atque ita esculentis potitur: eo vero custode privata, brevi, ut Aristoteles asserit, tempore deficit. Hoc idem habemus apud Ciceronem, cuius verba repete non fuerit importunum. *Pinna duabus grandibus patula concibus cum parva squilla societatem coit comparanda cibi: itaq; cum piscesculi parvi in concham innataverint, tum admonitus squille Pinna morsu comprimit conchas sic dissimilibus bestiolas communiter cibis quaritur.* Cancellum vero hujusmodi, tum à venatione, tum à custodia, Graci Pinnotherem & Pinnophylaca nuncupaverunt. Est haec squilla parva admodum, quam nonnulli Parasitum pisces vocant: utpote qui sit dapis affectator: colore albido est corpore perpusillo, cauda fere semper subter uterum, ubi coactus fuerit, incurvata.

AB INEUNTE ATATE LIBIDINOSUS. CAP. L.

Eum vero qui ab ineunte atate ceperit in petulantiam lascivire, & munera Veneris exercere, per Pinnam fetus ostentantem suos intelligebant: conchula enim hujusmodi in concha genite, antequam excludantur, inter se quamprimum coire dicuntur, ut non immerito concha ipsa sit *Cur Concha Veneri dicata.* Veneri dedicata, atque eam ex concha genitam veteres fabulentur. Concha itidem Cyprum deve- nim ac ostrea, libidinosa esse perhibentur.

DE OSTREIS. CAP. LI.

Illa enim Helleponiaco ludibrio, ne Deo dicam, ita dedicantur, ut Concha Veneri putarim ob earum copiam, quae Lampacen littere, totoque Helleponto ingens est; unde Itypalllico veteris Poëta ipsi Priapo dicto, ita legitur:

*Nam te precipue in tuis urbibus colit ornis
Helleponia, eateris ostreis oris,*

D qui versus apud Terentianum reperiuntur.

HUMANUM GENUS. CAP. LII.

Per ea vero dicta sculptave humanum genus significari, Philosophorum antiquissimi tradidunt. Hinc divinus Plato humanum genus Ostreorum simile esse dixit: nulla enim potuit similitudine nostræ imbecillitatis naturam significantius explicare, cum Ostrea indicium esse dixit animi in corporis carcerem & tenebras conjecti: ita enim Deus corpori animam adglutinavit, ut necessaria mystica experientia hominem corporis affectibus tangi, vel invitum Quid vero aliud illa vel divina, vel stellaris picatio. essentia scintilla hic patitur, nisi quod dum corpori adhærescit, & vinculis se coerceri sentit, & in Pulcherrima parancis. quodam obscuritatis carcere detineri: unde fit, ut suæ plerumq; immemor originis, modo sensui modo appetentiae subjiciat, & alieni facta juris, cum materia, cui adglutinata est, rapiatur in præcepis.